

Особливості та складнощі перекладу англомовної професійної термінології інженерної галузі українською мовою

Рудоман Ольга Анатоліївна¹, Кравчина Тетяна Володимирівна²,
Школяр Наталія Валеріївна³

Опубліковано	Секція	УДК
30.03.2025	Освіта/Педагогіка	81'255.2'276.5=161.2

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15256029>

Анотація. Сучасна українська термінологія перебуває у стані активного формування, що зумовлено як відмовою від уживаних раніше російськомовних стандартів, так і необхідністю інтеграції в міжнародний науковий простір. Розвиток технічних наук у глобалізованих умовах вимагає гнучкого підходу до створення, адаптації та перекладу термінів, забезпечуючи точність, уніфікацію та відповідність міжнародним стандартам. Відхід від традиційних російськомовних терміносистем спричиняє необхідність розробки нових україномовних термінологічних систем, що відповідають сучасним лінгвістичним нормам та практичним потребам наукової спільноти.

Особливу роль у формуванні термінології відіграє запозичення з англійської мови – доміантної у науково-технічному дискурсі. Однак безсистемне засвоєння іншомовних понять може спричинити термінологічну плутанину. Тому ключовим завданням є не лише транслітерація або калькування термінів, а й створення якісних україномовних відповідників, що відповідатимуть фонетико-граматичним нормам української мови та зберігатимуть змістовне наповнення оригіналу.

Серед основних викликів перекладу англомовних інженерних термінів українською мовою можна виокремити міжгалузеву омонімію, складність вибору між запозиченням і створенням нового терміна, вплив міжмовних розбіжностей та необхідність гармонізації терміносистем. Наприклад, такі терміни, як *torque*, *resistance* та *joint*, мають різні значення у різних технічних сферах. Це потребує аналізу контексту та спеціалізованого підходу до перекладу.

Класифікація інженерних термінів за морфологічною структурою включає прості терміни (*bolt*, *shaft*), похідні терміни (*alignment*, *rotor*), складні терміни (*gearbox*, *flywheel*) і терміни-словосполучення (*braking system*, *thrust bearing*). Також значна кількість термінів утворюється за допомогою конверсії, коли слово змінює частинимовну

¹ кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, тел.: (096) 740-94-04, <https://orchid.org/0000-0003-4784-3518>

² кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, тел.: (067) 311-81-74, <https://orcid.org/0000-0001-8407-6667>

³ кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, тел.: (097) 563-53-38, <https://orchid.org/0000-0003-4845-4653>

належність без зміни морфологічної структури (наприклад, *weld* як дієслово, іменник та прикметник).

Таким чином, переклад термінології в інженерній галузі здійснюється за допомогою транскодування, калькування, аналогового та комбінованого методів. Вибір способу залежить від контексту, усталеності терміна у професійному середовищі та необхідності збереження точності.

Ключові слова: професійна термінологія, інженерна галузь, способи перекладу, омонімія.

Aspects and challenges of translating English professional terminology in the engineering field into Ukrainian

Abstract. Modern Ukrainian terminology is in a state of active development, driven by the rejection of previously used Russian-language standards and the need to integrate into the international scientific community. The development of technical sciences in a globalized environment requires a flexible approach to the creation, adaptation, and translation of terms, ensuring accuracy, standardization, and compliance with international norms. Moving away from traditional Russian-language terminological systems necessitates the development of new Ukrainian-language terminology that aligns with modern linguistic norms and the practical needs of the scientific community.

Borrowing from English – the dominant language in scientific and technical discourse – plays a key role in the formation of terminology. However, unstructured adoption of foreign concepts can lead to terminological confusion. Therefore, the main task is not only to transliterate or calque terms but also to create high-quality Ukrainian equivalents that conform to the phonetic and grammatical norms of the Ukrainian language while preserving the original meaning.

The key challenges in translating English engineering terms into Ukrainian include intersectoral homonymy, the complexity of choosing between borrowing and creating a new term, the influence of linguistic differences, and the need to harmonize terminological systems. For example, terms such as *torque*, *resistance*, and *joint* have different meanings in various technical fields. This requires context analysis and a specialized approach to translation.

The classification of engineering terms by morphological structure includes simple terms (*bolt*, *shaft*), derived terms (*alignment*, *rotor*), compound terms (*gearbox*, *flywheel*), and multi-word terms (*braking system*, *thrust bearing*). A significant number of terms are also formed through conversion, where a word changes its part of speech without altering its morphological structure (e.g., *weld* as a verb, noun, and adjective).

Thus, the translation of terminology in the engineering field is carried out using transcoding, calquing, analogical, and combined methods. The choice of method depends on the context, the term's established usage in the professional community, and the need to maintain precision.

Key words: professional terminology, engineering field, ways of translation, homonymy.

Вступ

Сучасна українська термінологія перебуває у стані активного формування, що обумовлено як відмовою від уживаних раніше російськомовних зразків і стандартів, так і необхідністю інтеграції в міжнародний науковий простір. Сучасні технічні науки розвиваються в умовах глобалізації, що сприяє інтенсивному обміну знаннями, інформацією та новими концепціями між країнами. Це, у свою чергу, вимагає гнучкого підходу до створення, адаптації та перекладу термінів, аби забезпечити точність, уніфікацію та відповідність міжнародним стандартам.

Зокрема, відхід від традиційних російськомовних терміносистем у багатьох галузях науки й техніки ставить перед дослідниками низку викликів. Один із них – необхідність розроблення нових україномовних терміносистем, які б не лише відображали специфіку відповідної сфери, але й відповідали нормам сучасної української мови. Цей процес потребує комплексного підходу, який передбачає не тільки лінгвістичний аналіз, але й урахування практичної значущості термінів для наукової та професійної спільноти.

Окремо слід зазначити постійне збагачення української термінології завдяки запозиченням із міжнародних мов, насамперед англійської, яка є домінуючою в науковому та технічному дискурсі. Разом із тим, безсистемне засвоєння іншомовних понять може призвести до термінологічної плутанини, а тому важливим завданням є не лише калькування або транслітерація іншомовних слів, а й створення якісних україномовних відповідників, що відповідатимуть фонетико-граматичним нормам української мови та зберігатимуть змістовне наповнення оригіналу.

Таким чином, сучасні процеси формування української науково-технічної термінології потребують ґрунтовних досліджень, спрямованих на розробку уніфікованої, чіткої та логічної системи термінів. Це не лише сприятиме підвищенню якості наукових досліджень, але й забезпечить ефективну комунікацію в академічному середовищі, освітній сфері та виробничих галузях, де технічна мова відіграє ключову роль.

Проблематика лексикографічного опису була предметом досліджень як українських, так і зарубіжних науковців, які розглядали її з різних перспектив – теоретичної, практичної та прикладної. Українські вчені Ф. Заболоцький [2], І. Кочан [6], З. Куньч [7], В. Мейзерська [8], Г. Наконечна [12], Л. Полюга [9], Л. Симоненко [10], Л. Харчук [12] та ін. зосереджували увагу на формуванні національної термінологічної системи, стандартизації фахової лексики та створенні спеціалізованих словників, що відповідали сучасним науково-технічним вимогам.

В різних аспектах проблемою перекладу термінів переймаються такі науковці, як Л. Білозерська [1], Ф. Заболоцький, О. Заболоцька, О. Гасько [2], В. Карабан [3], Т. Кияк [4], розробки яких зробили істотний внесок у розв'язання проблеми перекладу термінів і сприяють удосконаленню методів перекладу термінів, підвищенню точності фахової комунікації та гармонізації термінологічних систем у міжнародному контексті.

Мета статті – дослідження основних викликів, пов'язаних із перекладом англомовних термінів у інженерній галузі українською мовою, а також виявлення шляхів їхньої адаптації, еквівалентності та стандартизації в науково-технічному дискурсі. Особливу увагу приділено проблемам термінотворення, впливу міжмовних розбіжностей і можливим способам гармонізації термінології.

Результати

Переклад англомовних інженерних термінів українською мовою супроводжується низкою лінгвістичних і термінологічних труднощів. Серед ключових проблем можна виокремити:

Міжгалузєва омонімія, яка виникає, коли термін, що належить до однієї наукової чи технічної сфери, набуває нового значення та входить до терміносистеми іншої галузі. Вона має дві ключові ознаки: кожен термін має окреме визначення, закріплене за певною сферою знань; ці терміни функціонують у різних науково-технічних системах. Дослідники термінології зазначають, що міжгалузєва омонімія часто виникає через запозичення термінів з латинської мови, які набувають різних значень у різних наукових галузях. Це явище пояснюється тим, що слова латинського походження можуть зберігати архаїчні значення в одній мові або розвивати нові значення в іншій, що призводить до омонімії між мовами. [4, 14]. Наприклад, термін *torque* (від лат. *torquere* – крутити, обертати) має такі значення: у прикл. мех. – момент сили, що викликає

обертальний рух; у матеріал. – здатність матеріалу витримувати кручення без деформації; в агроінж. – крутний момент у сільськогосподарських машинах (трактори, комбайни); в електром. – крутний момент електродвигуна; resistance (лат. resistere – протидіяти) має такі значення: у прикл. мех. – опір матеріалу до зовнішніх навантажень; у матеріал. – стійкість до корозії, зношування або втоми матеріалу; в агроінж. – стійкість рослин до шкідників або несприятливих умов; в електромех. – електричний опір провідника.

У науково-технічній сфері омонімія термінів є досить поширеним явищем, оскільки у термінологічних системах різних галузей активно використовується семантичне словотворення. Це явище полягає в тому, що вже наявне слово отримує нове спеціалізоване значення залежно від контексту, в якому воно застосовується [11].

Значення омонімічних термінів значною мірою залежить від їхньої належності до конкретної наукової чи технічної галузі, а також від тематики самого тексту. Однією з ключових труднощів перекладу іншомовних матеріалів є існування лексичних одиниць, які збігаються за формою, але суттєво різняться за змістом – тобто омонімів [1, с.23]. Омонімія термінів у науково-технічній мові є поширеним явищем, оскільки в терміносистемах різних галузей активно використовується семантичне словотворення, при якому вже наявне слово отримує нове, специфічне значення залежно від сфери його застосування. Так, наприклад слово joint у загальноживаному значенні означає суглоб, з'єднання, шов. У різних інженерних сферах це слово має такі спеціалізовані значення: у буд. – деформаційний шов (expansion joint), з'єднання конструкцій (construction joint); у мех. – шарнірне з'єднання (universal joint); у трубопров. сист. – муфта або стикове з'єднання труб (pipe joint); у геолог. – тріщина або розлом у породі (rock joint); у аерокосм. техн. – з'єднання частин конструкції літального апарата. Таким чином, правильне тлумачення терміна залежить від його контексту та сфери застосування, оскільки один і той самий термін може мати різні значення в різних галузях науки і техніки. Точне визначення значення терміна можливе лише за умови аналізу тематики тексту оригіналу, його предметної області та специфіки використання термінології в конкретній дисципліні. Це особливо важливо при перекладі спеціалізованих текстів, де неврахування галузевого контексту може призвести до помилок у розумінні й передачі змісту. Деякі інженерні терміни співпадають з термінами інших галузей, але за змістом вони різні arm у мех. має значення важіль, кронштейн, рукоять механізму (e.g., control arm); в анат. – рука, кінцівка людини; у військ. спр. – озброєння, зброя (e.g., arms industry). Аналогічний приклад зі словом shaft: у мех. – вал, осьова деталь (e.g., drive shaft); у гірн. спр. – шахтний ствол (e.g., mine shaft); у будівн. – вертикальна порожнина, ліфтовий шахтний канал (e.g., elevator shaft).

Терміни інженерної галузі, які легко сплутати із загальноживаними англійськими словами, наприклад: bank (банк/берег) – мех. нахил площини, скупчення матеріалу; bridge (міст) – мех. перемичка, з'єднувальний елемент; cap (кепка/кришка) – мех. заглушка, накривка; chip (сколок/чіп) – мех. стружка, фрагмент матеріалу після обробки; clutch (зчеплення/сумка-клатч) – мех. механізм передачі руху між деталями; cock (півень) – мех. клапан, регулюючий вентиль; crank (дивак) – мех. кривошип; drum (барабан) – мех. циліндрична частина механізму; fork (вилка, виделка) – мех. розгалуження механізму; hub (центр/осередок) – мех. маточина колеса, центральний вузол; jaw (щелепа) – мех. затискний механізм, частина тисків; key (ключ) – мех. шпонка, елемент передачі обертального руху; pad (подушка) – мех. накладка, амортизаційний елемент; ratchet (тріскачка) – мех. храповий механізм; seal (тюлень/печатка) мех. ущільнювач, прокладка; haft (вал/шахта) – мех. передавальний вал, вертикальний прохід у механізмі; shear (стригти) – мех. зсув, руйнівне навантаження; slide (ковзати/гірка) – мех. напрямна, опорна поверхня; track (шлях/трек) – мех. гусениця, рейковий шлях; trim

(підрізати) – мех. налаштування, балансування; wheel (колесо) – мех. шків, зубчасте колесо; wing (крило) – мех. лопать вентилятора, захисний кожух.

Дослідження структури інженерних термінів відіграє важливу роль у якісному перекладі спеціалізованих текстів. Як зазначає В. І. Карабан [3, с. 43], для точного перекладу термінів необхідно враховувати їхню морфологічну та словотвірну будову. Відповідно, інженерні терміни можна класифікувати за такими типами:

Прості (однокомпонентні) терміни складаються з одного слова, що не має словотвірних афіксів, наприклад: gear (шестерня), shaft (вал), bolt lever (важіль), spring (пружина), rod (стрижень).

В англійській мові широко розповсюджене явище конверсії, коли слово змінює свою частининомовну належність без зміни його морфологічної структури, тобто без використання афіксів чи префіксів. Це явище особливо характерне для науково-технічної термінології, зокрема для механіки, де значна частина термінів може функціонувати в різних граматичних категоріях. Багато з них можуть виконувати роль як іменника, так і дієслова, а також мати прикметникову форму залежно від контексту. Це значно ускладнює процес перекладу, оскільки правильний вибір відповідника в українській мові потребує урахування синтаксичної функції терміна та його контекстного значення. Наприклад: weld (зварювати → зварювання → зварний) – verb: They weld the metal parts together. (Вони зварюють металеві деталі.), noun: The weld must be inspected for defects. (Зварний шов потрібно перевірити на дефекти.), adjective: The weld joint should withstand high pressure. (Зварне з'єднання повинно витримувати високий тиск.); design (проекувати → проект → проектний) – verb: Engineers design efficient engines. (Інженери проектують ефективні двигуни.), noun: The design of the bridge is innovative. (Дизайн мосту є інноваційним.), adjective: The design phase is crucial in product development. (Проектний етап є важливим у розробці продукту.); cast (відливати → лиття → литий) – verb: They cast the part in a steel mold. (Вони відливають деталь у сталевій формі.), noun: The cast needs to cool before machining. (Лиття повинно охолонути перед механічною обробкою.), adjective: Cast iron is widely used in engineering. (Лите залізо широко використовується в інженерії.); press (пресувати → прес → пресовий) – verb: They press the metal sheets into shape. (Вони пресують металеві листи, надаючи їм форму.), noun: The press applies high pressure to the material. (Прес створює високий тиск на матеріал.), adjective: Press machines are essential in manufacturing. (Пресові машини є необхідними у виробництві.); drill (свердлити → свердло → свердильний) – verb: They drill a hole in the wall. (Вони свердлять отвір у стіні.), noun: The drill is equipped with a diamond bit. (Свердло оснащене алмазним наконечником.), adjective: A drill press is used for precise machining. (Свердильний верстат використовується для точної обробки.)

Похідні терміни – утворені шляхом додавання префіксів або суфіксів, наприклад: alignment (вирівнювання) від align (вирівнювати), rotor (ротор) від rotate (обертатися).

Складні терміни – утворені з двох або більше основ, які разом формують нове значення, наприклад gearbox (коробка передач), screwdriver (викрутка), flywheel (маховик).

Терміни-словосполучення – складаються з двох і більше слів, які спільно передають єдине поняття, наприклад: pressure valve (клапан тиску), braking system (гальмівна система), thrust bearing (упорний підшипник).

Багато механічних термінів утворюються шляхом поєднання слів за допомогою дефіса, що дозволяє точно передати їхнє значення та уточнити функціональне призначення. Такі терміни складаються з двох або більше компонентів, які в комплексі створюють новий змістовий елемент. До прикладу, у терміні cross-bar (поперечна балка) компонент cross вказує на поперечний напрямок, а bar визначає конструктивний елемент. Аналогічно, air-cushion (повітряна подушка) відображає механізм, що

використовує повітряний прошарок для амортизації, а knife-edge (ножовий край) описує гостру грань механічного елемента. Використання дефісних конструкцій сприяє більш точному визначенню понять у технічній термінології, що полегшує розуміння і переклад спеціалізованих текстів.

Скорочені терміни та аббревіатури – це терміни, що утворені шляхом скорочення або ініціалізації слів, наприклад: CNC (Computer Numerical Control – числове програмне управління), HVAC (Heating, Ventilation, and Air Conditioning – опалення, вентиляція та кондиціювання повітря).

Визначення словотвірної структури інженерних термінів є ключовим для їхнього адекватного розуміння та перекладу, що сприяє точності передачі технічної інформації та зменшенню можливих помилок у фаховій комунікації.

Одним із фундаментальних методів перекладу термінологічної лексики є використання лексичних еквівалентів – усталених міжмовних відповідників, семантичне наповнення яких повністю корелює з відповідним терміном у мові-джерелі. Як зазначає В. Карабан, «лексичні еквіваленти є найоптимальнішим способом передачі термінів, оскільки вони забезпечують однозначність і сталість наукової комунікації» [3, с. 56].

Термінологічні одиниці, що мають усталені еквіваленти у мові перекладу, відіграють ключову роль у забезпеченні точності та уніфікації спеціалізованого дискурсу. Використання термінів-еквівалентів сприяє збереженню наукової та професійної комунікації на відповідному рівні, що є критично важливим для таких галузей, як технічні науки, медицина, право та економіка. Зокрема, Л. Симоненко наголошує, що «стандартизація термінології сприяє усуненню термінологічної багатозначності та підвищенню точності наукових текстів» [10, с. 18].

Зважаючи на динамічний розвиток термінологічних систем, перекладач повинен не лише ідентифікувати відповідний термін-еквівалент у мові перекладу, але й постійно оновлювати свої знання щодо нових термінів та їх варіантів відповідності.

Крім того, важливим є врахування контекстуального вживання термінів, їхньої стилістичної та прагматичної функції, а також особливостей міжмовної варіативності. У випадках відсутності точного еквівалента доцільно застосовувати альтернативні стратегії перекладу, такі як калькування, описовий переклад або запозичення, що дозволяє зберегти концептуальну точність та комунікативну ефективність тексту [13, с. 34].

Одним із найпростіших прийомів перекладу термінів на лексичному рівні є транскодування, яке передбачає буквенний або фонемний перенос вихідної лексичної одиниці за допомогою алфавіту мови перекладу. Цей метод широко використовується при передачі іншомовних термінів, зокрема в науково-технічному, медичному та юридичному дискурсах. Головною перевагою транскодування є його стислість і відповідність оригінальному звучанню, що сприяє збереженню впізнаваності терміна в іншій мовній системі. Водночас цей метод має і певні недоліки, зокрема можливу невідповідність граматичним і фонетичним нормам цільової мови, що може ускладнювати сприйняття термінологічної одиниці. Науковці наголошують, що транскодування є доцільним у випадках, коли відповідний еквівалент у мові перекладу відсутній, а також коли збереження оригінального звучання терміна є важливим з точки зору термінологічної стандартизації [5].

Термінологічні одиниці можуть бути перекладені за допомогою калькування – лексичного способу передачі комбінаторного складу слова або словосполучення, коли його складові частини (морфеми чи лексеми) заміщуються відповідними елементами мови перекладу [5].

Цей прийом широко застосовується під час перекладу складних багатокomпонентних термінів, особливо у сферах науки, техніки та права, де важливо

зберігати семантичну точність терміна. Вибір між транскодуванням та калькуванням є важливим аспектом термінологічного перекладу. Дослідники зазначають, що калькування часто є кращим варіантом, оскільки транскодування може призводити до утворення одиниць, що не мають сенсу у мові перекладу, або псевдословосполучень, які не сприймаються носіями мови як природні конструкції

Проте ефективність калькування залежить від відповідності утворених мовних одиниць нормам української граматики, синтаксису та лексичної сполучуваності. Неправильне використання калькування може спричинити штучність і порушення мовних норм, що ускладнює сприйняття наукового тексту. Як зазначає Корунець, застосування цього прийому можливе лише за умови, що результат відповідає нормам словотвору та усталеній термінологічній традиції [5].

Описовий переклад, або експлікація, є перекладацьким прийомом, за якого лексична одиниця вихідної мови замінюється словосполученням у мові перекладу, що розкриває її значення. Цей метод використовується, коли відсутній прямий відповідник у цільовій мові або для уникнення можливих непорозумінь.

Основні вимоги до описового перекладу включають: 1) точність передачі змісту: переклад повинен адекватно відображати основне значення терміна чи виразу; 2) лаконічність: опис не має бути надмірно детальним, щоб не перевантажувати текст; 3) простота синтаксичної структури: словосполучення повинно бути зрозумілим і не містити складних конструкцій.

В інженерній галузі описовий переклад часто використовується для передачі складних технічних термінів, які не мають усталених еквівалентів у цільовій мові. Наприклад, англійський термін *heat sink* – транскодування: хітсінк (що не є зрозумілим для україномовних носіїв), калькування: тепловий стік (що може бути незвичним для технічної комунікації), описовий переклад: радіатор для відведення тепла – найкращий варіант, який чітко передає зміст поняття в інженерній сфері; термін *fail-safe mechanism* – транскодування: фейл-сейф механізм, калькування: механізм, що запобігає відмові, описовий переклад: аварійний механізм, що забезпечує безпечну роботу при збої.

Описовий переклад у таких випадках допомагає уникнути неправильного розуміння терміна, що критично важливо у технічних галузях. Такий підхід сприяє підвищенню точності науково-технічного перекладу та забезпечує уніфікацію спеціалізованої термінології у галузі інженерії.

Висновки

Переклад термінології в інженерній галузі здійснюється за допомогою транскодування, калькування, аналогового та комбінованого методів. Вибір способу залежить від контексту, усталеності терміна у професійному середовищі та необхідності збереження точності.

Кожен із зазначених підходів має свої переваги та обмеження. Транскодування зберігає зв'язок із міжнародною термінологією, але може ускладнювати сприйняття. Калькування є ефективним, коли структура терміна дозволяє дослівний переклад без втрати змісту. Аналоговий переклад застосовується, якщо в цільовій мові є функціонально відповідний термін, а комбінований метод дає змогу адаптувати іншомовні поняття відповідно до мовних норм.

Важливо враховувати варіативність перекладу, оскільки в технічних дисциплінах нерідко існує декілька можливих відповідників одного поняття. Це вимагає від перекладача не лише мовних знань, а й глибокого розуміння предметної галузі, що є ключовим для точності перекладу.

Актуальним питанням залишається стандартизація інженерної термінології, яка відіграє важливу роль у міжнародній науковій комунікації. Використання уніфікованих термінів сприяє усуненню багатозначності та ефективному обміну знаннями.

Перспективним напрямом подальших досліджень є інтеграція отриманих результатів у методику викладання англійської мови за професійним спрямуванням для інженерних спеціальностей. Опанування прийомів перекладу термінів є невід'ємною складовою підготовки інженерів, оскільки технічна англійська мова необхідна для роботи в міжнародному середовищі.

Таким чином, вивчення методів перекладу термінології має як теоретичне, так і практичне значення, сприяючи розвитку професійної комунікації в інженерній галузі та суміжних дисциплінах.

Список використаних джерел

1. Білозерська Л. П. Термінологія та переклад: навч. посібник. Вінниця, 2010. 232 с.
2. Заболоцький Ф., Заболоцька О., Гасько О. Структура англо-українського геодезичного словника та труднощі термінологічного перекладання. *Проблеми української термінології: збірник наукових праць*. Львів: Львівський нац. ун-т, 2008. С. 78–79.
3. Карабан В.І. Переклад англомовної наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. Вінниця. Нова книга, 2004. 576 с.
4. Кияк Т.Р. Функції та переклад термінів у фахових текстах. URL: http://librar.org.ua/sections_load.php?s=philology&id=4368&start=1.
5. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад). – Вінниця: Нова Книга, 2003. 448 с.
6. Кочан І. Словники Івана Шелудька: погляд з позиції XXI століття. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми української термінології». 2010. № 676. С. 102–106
7. Куньч З. Й. Класифікація мовностилістичних засобів у риторичному вченні Теофана Прокоповича. *Термінологічний вісник*: у 2-х ч. 2015. Вип. 3(1). С. 158–163.
8. Мейзерська І. В. Лексикографічна параметризація: структурний та функціональний аспекти. *Вісник СумДУ*. 2007. № 1. Т. 1. С. 151–155.
9. Полюга Л. Проблематика процесів творення термінологічних словників. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету: Мовознавство*. 2007. С. 255–265
10. Симоненко Л. О. Українське термінознавство: від витоків до сьогодення. *Наукова термінологія нового століття: теоретичні і прикладні виміри*. Рівне, 2016. С. 16–19.
11. Сухова А. В. Міжгалузева та внутрішньогалузева омонімія науково-технічних термінів та труднощі їх перекладу / А. В. Сухова, І. С. Степанішина // *Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти: зб. наук. пр.* / ред. Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, О. Г. РОМАНОВСЬКИЙ. Харків: НТУ «ХПІ», 2011. Вип. 29 (33). – С. 232–238.
12. Українське словникарство: історія, теорія, практика: колективна монографія / Г. П. Городиловська та ін. Львів: Галицька видавнича спілка, 2020. 208 с.
13. Циткіна Ф.О. Термінологія й переклад. Львів: ВЛІ, 2003. 187с.
14. Щербина, Д. В. (2023). Основні критерії класифікації міжмовних омонімів у сучасній лінгвістичній науці. *Нова філологія*, (90), С. 125-133. <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2023-90-17>.